

Docent B. mohutně zadýmá ze své fajfky. Pan Kadlus naváže nit hovoru.

Mladík ostře pohlédne na pana Kadluse. Pak zdvihne oči zpět k obrazovce.

Pan Kadlus upíjí mocný doušek. Pak vytáhne svůj ubrousek a otře si jím rty. Pečlivě ho skládá.

Přisedící mladík se odvrátí od televizoru k panu Kadlusovi.

Pan Kadlus poněkud nespolečensky zabručí.

Pan Kadlus mrkne okem na obrazovku.

Docent B. vážně pokýve hlavou ke Kadlusovi.

Kadlus:

Ze starých štamgastů tam už nepáchne nikdo. Znal jsem lidi, co tam chodili už za první republiky...

Kadlus:

A když člověk ztratí svoji hospodu, je to, jako kdyby vyhořel.

Komentátor (m.o.):

... pomalu se nám blíží konec prvního poločasu za stavu 1:0 pro domácí...

Básník:

Kdo to hraje?

Kadlus:

Nevíme, přišli jsme před chvílí.

Kadlus:

Ovšem soudím, že se tihle borci učili běhat od pivovarských valachů.

Básník:

Výstižná hyperbola, to si musím zapamatovat...

Docent B.:

Hyperbola je, nemýlím-li se, množina bodů, které mají od dvou různých ohnisek takové vzdálenosti, že...

Mladík se nadechne.

Básník:

Já jsem totiž básník, víte?

Pan docent s panem Kadlusem na sebe pohlédnou a pan Kadlus s trochou ironie.

Kadlus:

Opravdu? A co jste už napsal?

Básník se snaží mluvit skromně, ovšem příliš se mu to nedaří.

Básník:

Nedávno mi vyšla sbírka ve Spisovateli... Také tisknu v různých časopisech.

Kadlus:

Jste členem Svazu?

Básník:

Zatím kandidát. Ale připravuju už druhou knížku.

Docent B. si zavdá z půllitru. Kadlus vyhlédne z okna.

Kadlus:

Promiňte, jak jste říkal, že se jmenujete?

Mladík odpoví, jako by čekal aplaus.

Básník:

Jiří Rác.

Když se básník aplausu nedočká, dopije alespoň svoje pivo na ex.

Pan Marcel přináší další piva, pan docent s panem Kadlusem naznačí, že už nebudou. Pivonoš tedy vymění půllitr mladému básníkovi a připiše další čárku.

Pan Kadlus k panu Marcelovi.

Kadlus:

Mám také druhé pivo, pane Marceli.

Pan Marcel pokýve hlavou.

Pan Marcel:

Já vím, Mistře, ale vám je přece psát nebudu.

Mladý básník překvapeně pohlédne na pana Marcela a pak na pana Kadluse. Dále se sveřepě drží tématu.

Básník:

Já mám totiž smysl pro rytmus a cit pro verš, jak tvrdí kritika. Poslechněte si třeba tohle.

Zrození domu

*Z míchačky pomalu vyhřezl do forem beton, jak vlhký plod z dělohy.
Řev aut se rozléhá severním sektorem.
Brzy už dotkne se oblohy*

Pan Docent B. dorazí svoje pivečko. Básník je právě v nejlepším. Docent B. si nabere plná ústa tabákového dýmu a vyfoukne jej před sebe. Mezi ním a mladíkem se rázem vytvoří kouřová clona.

Básník (m.o.):

*šedý dům. Podoben falu tu tiše ční,
roztrhav mraky jak oponu,
krvavě zbarvenou západem slunečním
a světlem reklamních neonů.*

Pohledy pana Kadluse a Docenta B. se střetnou. Pan Kadlus zoufale zavrtí hlavou.

Dým se zvolna rozptyluje. Docent B. významně hlasitými úderý vyklepává popel z dýmky. To však básníka nemůže zarazit, zato se však jako na povel od výčepního pultu přijde pan Anton. Mladík se odmlčí.

Anton:

*Pánové právě jdu od Karlova mostu.
Představte si, že někdo ukradl
Brunčvíkovi meč. Je tam spousta
policistů...*

Všichni na sebe pohlédnou. Pan Anton zavadí pohledem o mladíka, který si Kadlusův pohled vysvětlí jako výzvu k pokračování recitace.

Básník:

*Tak jedna za druhou, bez frází, bez
lyry
a též bez nároku na ódu,
zdi, které strmí jak posvátné menhiry,
pomalu pracují k porodu.*

Pan docent B. téměř současně s posledním slovem básníka.

Docent B.:

Navrhuji, abychom dopili a šli.

Pan Kadlus nestačí ani odpovědět, když na něj mladík vyhrkne.

Básník:

Co tomu říkáte? Jak se vám to líbí?

Pan docent B., Anton a pan Kadlus se zvednou a odcházejí. Pan Kadlus ještě tiše k mladému básníkovi.

Kadlus:

*Víte, já poezii moc nerozumím. A
takové poezii snad ani rozumět nechci.*